

USTAWA

z dnia 2009 r.

o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23, L 42 z 12.02.1987, str. 43, L 377 z 31.12.1991, str. 48, L 243 z 24.09.1996, str. 31 i L 332 z 28.12.2000, str. 91; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 14);
- 2) dyrektywy Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, L 378 z 31.12.1982, str. 1, L 32 z 03.02.1983, str. 28, L 377 z 31.12.1991, str. 48 i L 409 z 31.12.1992, str. 11; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 71);
- 3) dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6 i L 377 z 31.12.1991, str. 48; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 265);
- 4) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i L 67 z 07.03.1998, str. 29; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 5) dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 20 i L 168 z 02.07.1994, str. 28; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 78);
- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, L 284 z 31.10.2003, str. 1, L 47 z 18.02.2004, str. 26 i L 70 z 16.03.2005, str. 17; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349);
- 7) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1 i L 284 z 31.10.2003, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228);
- 8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, L 170 z 29.06.2002, str. 81, L 25 z 28.01.2005, str. 73, L 152 z 15.06.2005, str. 19 i L 254 z 30.09.2005, str. 69; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224);
- 9) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353);
- 10) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.2003, str. 24, L 345 z 31.12.2003, str. 106 i L 81 z 20.03.2008, str. 65; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359, z późn. zm.);
- 11) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006, str. 9);
- 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/21/WE z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. L 102 z 11.04.2006, str. 15);
- 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. WE L 266 z 26.09.2006, str. 1, L 76 z 19.03.2008, str. 39 i L 327 z 05.12.2008, str. 7).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, ustawę z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

1) w art. 2:

a) w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) zwłok zwierząt, w zakresie uregulowanym przepisami rozporządzenia (WE) Nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.);”

b) w ust. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859 oraz z 2009 r. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 3 w ust. 3:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, z wyłączeniem pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych;”

b) pkt 8a otrzymuje brzmienie:

„8a) odpadach z wypadków - rozumie się przez to odpady powstające podczas prowadzenia akcji ratowniczej lub gaśniczej, z wyłączeniem:

a) odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej,

b) odpadów powstałych w wyniku szkody w środowisku, o której mowa w art. 6 pkt 11 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227);”

c) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) terenach niekorzystnie przekształconych – rozumie się przez to tereny, których rzędne wysokości zostały obniżone na skutek pośredniej lub bezpośredniej działalności człowieka, a w szczególności zapadliska,

nieeksploatowane odkrywkowe wyrobiska lub wyeksploatowane części tych wyrobisk;”;

3) w art. 4 ust. 1a – 1c otrzymują brzmienie:

„1a. Substancje i przedmioty, które nie spełniają wymagań technicznych przez co stanowią zagrożenie dla środowiska lub stanowią zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi, są odpadami.

1b. Ministrowie właściwi do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa i zdrowia oraz Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, mogą określić, każdy w zakresie swoich kompetencji, w drodze rozporządzeń, wymagania techniczne, o których mowa w ust. 1a.

1c. Wydając rozporządzenie, o których mowa w ust. 1b, ministrowie uwzględnią:

- 1) wymagania ochrony środowiska,
- 2) bezpieczeństwo użytkowania substancji lub przedmiotów,
- 3) możliwe zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi,
- 4) wymagania ochrony dóbr kultury lub
- 5) wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej.

1d. Przepisów ust. 1a-1c nie stosuje się do pojazdów wycofanych z eksploatacji.

1e. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, stwierdza niespełnienie wymagań technicznych, o których mowa w ust. 1a, przez substancje lub przedmioty i nakłada obowiązek pozbycia się tych odpadów, wskazując sposób wykonania tej decyzji.”;

4) w art. 9:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakazuje się poddawania odzyskowi lub unieszkodliwianiu niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zakazuje się przywozu na teren województwa, w celu poddawania odzyskowi lub unieszkodliwianiu, niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych, wytworzonych poza terenem tego województwa.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalne osady ściekowe mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu na obszarze województwa innego niż te, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do instalacji lub miejsca przeznaczonego do odzysku lub unieszkodliwiania jest mniejsza niż odległość do instalacji lub miejsca położonego na obszarze tego samego województwa.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zasada, o której mowa w ust. 4, jest realizowana zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, o której mowa w art. 7.”;

5) w art. 13:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W razie niedopełnienia przez posiadacza odpadów, prowadzącego odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, obowiązków, o których mowa w ust. 1 lub 5 lub w art. 11, w art. 12 lub w art. 25 ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, kierując się stopniem zagrożenia dla środowiska lub zdrowia lub życia ludzi, może wydać decyzję o wstrzymaniu tej działalności. Posiadacz odpadów pomimo wstrzymania prowadzonej działalności jest obowiązany do usunięcia jej skutków na własny koszt.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadkach określonych w ust. 6, na wniosek posiadacza odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze decyzji, ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, działalność związaną z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W decyzjach, o których mowa w ust. 6 i 8a, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być późniejszy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji, o których mowa w ust. 6 lub 8a.”,

e) dodaje się ust. 10 – 12 w brzmieniu:

„10. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności, na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 6 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska na wniosek zainteresowanego, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

11. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 8, 8a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

12. W przypadku gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 8, 8a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.”;

6) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„13a. 1. Zakazuje się zbierania:

- 1) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych,
- 2) komunalnych osadów ściekowych,
- 3) zakaźnych odpadów medycznych,
- 4) zakaźnych odpadów weterynaryjnych,
- 5) odpadów z unieszkodliwiania metodami innymi niż termiczne przekształcanie odpadów, zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych

– poza miejscami ich wytwarzania.

2. Jeżeli ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia ciągłości odbioru zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych, zbieranie tych odpadów jest konieczne, marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zbierania może zezwolić, w drodze decyzji, na zbieranie tych odpadów.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, może być wydane na okres nie dłuższy niż 1 rok.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, art. 28 stosuje się odpowiednio.”;

7) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Obowiązki posiadaczy odpadów i transportujących odpady”;

8) w art. 17:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wytwórca odpadów, który prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług, w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, a także przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do odpadów komunalnych, odpadów z wypadków, odpadów powstałych w wyniku klęsk żywiołowych oraz odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej, a także do osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.”;

9) w art. 18 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Właściwy organ odmawia wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów w przypadkach określonych w przepisach o ochronie środowiska lub jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi lub dla środowiska;
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami;
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego;
- 4) jest niezgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami.

4. Kopię wydanego pozwolenia na wytwarzanie odpadów regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Wymóg przekazania prezydentowi miasta kopii wydanego przez starostę pozwolenia na wytwarzanie odpadów nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.”;

10) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Wniosek o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi, do którego dołącza się ten program, wytwórca odpadów niebezpiecznych jest obowiązany przedłożyć właściwemu organowi na 30 dni

przed dniem rozpoczęcia działalności powodującej powstawanie odpadów niebezpiecznych lub dniem zmiany tej działalności wpływającej na rodzaj, ilość wytwarzanych odpadów niebezpiecznych lub sposób gospodarowania nimi.

2. Program gospodarki odpadami niebezpiecznymi jest zatwierdzany, w drodze decyzji, przez właściwy organ, którym jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa - dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 3) starosta - dla pozostałych przedsięwzięć.

3. Właściwość miejscową organu, o którym mowa w ust. 2, ustala się według miejsca wytwarzania odpadów niebezpiecznych.

4. Regionalny dyrektor ochrony środowiska albo marszałek województwa zatwierdza program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych.

5. Starosta zatwierdza program gospodarki odpadami niebezpiecznymi po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych. Wymóg zasięgnięcia opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.

6. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje opinię, o której mowa w ust. 5, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania o wydanie opinii.

7. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

8. Na postanowienia, o których mowa w ust. 4 i 5, nie przysługuje zażalenie.

9. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Wymóg przekazania prezydentowi miasta kopii wydanej przez starostę decyzji nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.”;

11) w art. 21 uchyla się ust. 2;

12) po art. 21 dodaje się art. 21a i 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Wniosek o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami, do którego dołącza się ten program, wytwórca odpadów jest obowiązany przedłożyć właściwemu organowi na 30 dni przed dniem rozpoczęcia działalności powodującej wytwarzanie odpadów lub dniem zmiany tej działalności wpływającej na rodzaj, ilość wytwarzanych odpadów lub sposób gospodarowania nimi.

2. Program gospodarki odpadami jest zatwierdzany, w drodze decyzji, przez właściwy organ, którym jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska - dla przedsiębiorstw i zdarzeń na terenach zamkniętych;

2) marszałek województwa – w pozostałych przypadkach.

3. Właściwość miejscową organu, o którym mowa w ust. 2, ustala się według miejsca siedziby lub zamieszkania wytwórcy odpadów, a w przypadku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych – według miejsca przetwarzania odpadów.

4. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub marszałek województwa przekazuje marszałkom województw oraz wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska właściwym ze względu na miejsce wytwarzania odpadów, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Wymóg przekazania prezydentowi miasta kopii wydanej przez starostę decyzji nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.

Art. 21b. 1. Program gospodarki odpadami powinien zawierać:

1) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania, a w przypadkach gdy określenie rodzaju nie jest wystarczające do ustalenia zagrożeń, jakie mogą powodować odpady, organ właściwy może wezwać wnioskodawcę do podania podstawowego składu chemicznego i właściwości odpadów;

2) informacje wskazujące na sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu odpadów na środowisko;

3) opis dalszego sposobu gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów;

4) wskazanie rodzaju magazynowanych odpadów oraz sposobu ich magazynowania;

5) oznaczenie obszaru prowadzonej działalności.

2. We wniosku o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami wytwórca odpadów określa czas prowadzenia działalności związanej z wytwarzaniem odpadów.

3. W decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, określa się:

- 1) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania;
- 2) sposób dalszego gospodarowania odpadami;
- 3) wskazanie rodzaju magazynowanych odpadów oraz sposobu ich magazynowania;
- 4) termin obowiązywania decyzji, którą wydaje się na czas oznaczony nie dłuższy niż 10 lat, a w przypadku działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych - nie dłuższy niż 5 lat;
- 5) oznaczenie obszaru prowadzonej działalności.”;

13) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Właściwy organ odmawia wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi lub dla środowiska;
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami;
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego;
- 4) jest niezgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami.

2. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

14) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Jeżeli wytwórca odpadów narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami, właściwy organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

2. Jeżeli mimo wezwania wytwórca odpadów nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami, właściwy organ, w drodze decyzji, cofa zatwierdzenie programu gospodarki

odpadami niebezpiecznymi lub zatwierdzenie programu gospodarki odpadami, w zakresie którego nastąpiło naruszenie.

3. Z tytułu cofnięcia zatwierdzenia programów, o których mowa w ust. 2, odszkodowanie nie przysługuje.

4. Cofnięcie zatwierdzenia programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub zatwierdzenia programu gospodarki odpadami skutkuje wstrzymaniem działalności objętej tym zatwierdzeniem.

5. Decyzji, o której mowa w ust. 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności wytwórcy odpadów w zakresie objętym programem gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub programem gospodarki odpadami.

6. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt wytwórcy odpadów.

7. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, wszczyna się z urzędu.”;

15) w art. 24:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Informację o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami przedkłada się właściwemu organowi w terminie 30 dni przed dniem rozpoczęcia działalności powodującej powstawanie odpadów lub dniem zmiany tej działalności wpływającej na ilość lub rodzaj wytwarzanych odpadów lub sposobów gospodarowania nimi. Informację przedkłada się w czterech egzemplarzach.

2. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 1, jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsiębiorstw i zdarzeń na terenach zamkniętych;

2) marszałek województwa - dla przedsiębiorstw i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;

3) starosta - dla pozostałych przedsiębiorstw.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeden egzemplarz informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, a także kopie decyzji, o których mowa w ust. 5, 6 i 8, regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi

województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Wymóg przekazania prezydentowi miasta jednego egzemplarza informacji oraz kopii wydanych przez starostę decyzji nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.”;

16) w art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli posiadacz odpadów, w tym wytwórca odpadów, przekazuje odpady następnemu posiadaczowi odpadów, który ma zezwolenie właściwego organu na zbieranie, odzysk, unieszkodliwianie odpadów lub koncesję na składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, posiada decyzję, o której mowa w art. 31 lub w art. 32, lub jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 5, odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami przenosi się na tego następnego posiadacza odpadów.”;

17) w art. 26:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 2, jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa - dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.- Prawo ochrony środowiska;
- 3) starosta - dla pozostałych przedsięwzięć.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku prowadzenia działań polegających na wypełnianiu odpadami terenów niekorzystnie przekształconych, organem właściwym, o którym mowa w ust. 2, jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska - dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa – dla terenów niekorzystnie przekształconych o pojemności powyżej 25 000 m³;
- 3) starosta – dla pozostałych terenów niekorzystnie przekształconych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Regionalny dyrektor ochrony środowiska albo marszałek województwa wydaje zezwolenie na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, po zasięgnięciu opinii

wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a – 6c w brzmieniu:

„6a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje opinię, o której mowa w ust. 5, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania o wydanie opinii.

6b. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

6c. Na postanowienia, o których mowa w ust. 5 i 6, nie przysługuje zażalenie.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce odzysku lub unieszkodliwiania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Wymóg przekazania prezydentowi miasta kopii wydanej przez starostę decyzji nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.”;

18) w art. 27:

a) w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) wskazanie miejsca i sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych - wskazanie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów;

6) szczegółowy opis stosowanych metod odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym wskazanie procesu odzysku lub unieszkodliwiania zgodnie z załącznikami 5 lub 6 do ustawy oraz opis procesu technologicznego;”,

b) w ust. 2:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) miejsce i dopuszczone metody odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, ze wskazaniem procesu odzysku lub unieszkodliwiania zgodnie z załącznikami 5 lub 6 do ustawy, oraz opis procesu technologicznego;”,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) miejsce i sposób magazynowania odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych - wskazanie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów;”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) czas obowiązywania zezwolenia, który w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, nie może być dłuższy niż 5 lat.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zezwolenie na unieszkodliwianie odpadów niebezpiecznych wydaje się po kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska funkcjonowania instalacji i urządzeń służących do unieszkodliwiania odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych - po przeprowadzeniu, w pierwszym miejscu eksploatacji danego urządzenia, kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”;

19) w art. 28:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zezwolenie na zbieranie lub transport odpadów wydaje, w drodze decyzji, właściwy organ, którym jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska - dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
 - 2) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.
3. Właściwym miejscowo organem, o którym mowa w ust. 2, jest:

- 1) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów – regionalny dyrektor ochrony środowiska albo starosta właściwy ze względu na miejsce zbierania odpadów;
- 2) do wydania zezwolenia na transport odpadów – regionalny dyrektor ochrony środowiska albo starosta właściwy ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania transportującego odpady.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta:

- 1) w przypadku zezwolenia na zbieranie odpadów – ze względu na miejsce zbierania odpadów;
- 2) w przypadku zezwolenia na transport odpadów – ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania transportującego odpady.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wytwórcy odpadów, który zbiera wytworzone przez siebie odpady w miejscu ich wytworzenia lub transportuje wytworzone przez siebie odpady.”,

d) uchyla się ust. 10;

20) w art. 29:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska, marszałek województwa lub starosta przekazuje właściwemu wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

21) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Stronami postępowania o wydanie decyzji lub zezwoleń, o których mowa w art. 19, w art. 26, w art. 28, w art. 53 ust. 4, w art. 54 oraz w art. 54a, są prowadzący instalację lub posiadający tytuł prawny do terenu, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów, oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze.

2. Stronami postępowania, o których mowa w ust. 1, nie są właściciele nieruchomości sąsiadujących z instalacją lub terenem, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów.

3. W postępowaniu o wydanie decyzji lub zezwoleń, o którym mowa w art. 19, w art. 26, w art. 28, w art. 53 ust. 4, w art. 54 oraz w art. 54a, nie stosuje się art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁴⁾).

4. Jeżeli liczba stron w postępowaniu przekracza 20, do stron innych niż prowadzący instalację lub posiadający tytuł prawny do terenu, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów, stosuje się art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

22) w art. 30 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, a w przypadku transportu odpadów – właściwemu ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania transportującego odpady.”;

23) w art. 31 dodaje się ust. 5 – 7 w brzmieniu:

„5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje opinię, o której mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania o wydanie opinii.

6. W przypadku nie dotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 5, przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

7. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje zażalenie.”;

24) w art. 33:

a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Decyzję, o której mowa w ust. 6, może wydać również państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w przypadku stwierdzenia zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi.

8. W przypadkach określonych w ust. 6 i 7, na wniosek posiadacza odpadów, odpowiednio wojewódzki inspektor ochrony środowiska albo państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, kierując się stopniem zagrożenia dla środowiska, zdrowia lub życia ludzi, może, w drodze decyzji, ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny wstrzyma, w drodze decyzji, działalność związaną z odzyskiem, unieszkodliwianiem, zbieraniem lub transportem odpadów.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W decyzjach, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska oraz dla

zdrowia lub życia ludzi jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być późniejszy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Decyzjom, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.”,

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o wstrzymaniu działalności wszczynana się z urzędu.”,

f) po ust. 10 dodaje się ust. 10a – 10d w brzmieniu:

„10a. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt posiadacza lub transportującego odpady.

10b. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, na wniosek zainteresowanego, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

10c. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 7, 8a i 10b, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3 lub w art. 28 ust. 3, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

10d. W przypadku, gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3 lub w art. 28 ust. 3, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 7, 8a i 10b, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa.”;

25) w art. 36:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku posiadacza odpadów przekazującego odpady na składowisko oraz zarządzającego składowiskiem odpadów ewidencja, o której mowa w ust. 1, dodatkowo obejmuje:

- 1) podstawową charakterystykę odpadów;
- 2) wyniki testów zgodności.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kartę przekazania odpadu w odpowiedniej liczbie egzemplarzy – po jednym dla każdego z posiadaczy, o których mowa w ust. 7, oraz dla transportujących odpady – sporządza posiadacz odpadów, który przekazuje odpady.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Dopuszczalne jest niesporządzanie karty przekazania odpadu, jeżeli jeden z posiadaczy odpadów jest zwolniony z obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce odbierania odpadów komunalnych, wytwarzania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów albo miejsce zamieszkania lub siedziby transportującego odpady, w drodze decyzji, zobowiązuje posiadacza odpadów lub transportującego odpady do przedłożenia dokumentów ewidencji odpadów, w przypadku gdy zbiorcze zestawienie danych, o którym mowa w art. 37, budzi wątpliwości co do prawidłowości wypełnienia lub gdy jest to niezbędne do prowadzenia innych postępowań z zakresu ochrony środowiska będących w jego kompetencjach.”,

e) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów, z wyjątkiem podstawowej charakterystyki odpadów oraz wyników testów zgodności.”;

26) w art. 37:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zbiorcze zestawienia danych, o których mowa w ust. 1 i 2, posiadacz odpadów, w tym wytwórca komunalnych osadów ściekowych, jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania, odbierania odpadów komunalnych, zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c w brzmieniu:

„3a. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w zbiorczych zestawieniach danych, o których mowa w ust. 3.

3b. Jeżeli z weryfikacji, o której mowa w ust. 3a, wynika, że informacje zawarte w zbiorczym zestawieniu danych są niezgodne ze stanem faktycznym marszałek województwa zobowiązuje, w drodze decyzji, do korekty sporządzonego zestawienia danych.

3c. Niedokonanie korekty zbiorczego zestawienia danych, zgodnie z prawomocną decyzją, o której mowa w ust. 3b, skutkuje uznaniem, że posiadacz odpadów nie wykonał obowiązku przekazania zbiorczego zestawienia danych.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dostęp do wojewódzkiej bazy danych posiadają: minister właściwy do spraw środowiska, minister właściwy do spraw gospodarki, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, regionalny dyrektor ochrony środowiska, starosta, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, zarząd wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz służby statystyki publicznej.”;

27) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Dopuszcza się przetwarzanie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych zapewniających takie przekształcenie włókien azbestu, aby nie stwarzały one zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi oraz dla środowiska, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, w tym parametry takie jak: temperatura, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów;
- 2) sposób i warunki przygotowania odpadów zawierających azbest do przetwarzania;
- 3) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesu, w tym parametrów, o których mowa w pkt 1, oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest;
- 4) warunki prowadzenia procesu odzysku dla odpadów powstających w wyniku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki kieruje się:

- 1) zagrożeniami stwarzanymi przez odpady zawierające azbest;
- 2) koniecznością zapewnienia skuteczności przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych;
- 3) koniecznością zapewnienia monitoringu skuteczności prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest rozumianej jako doprowadzenie

odpadów zawierających azbest do takiej postaci, że stwierdzenie obecności włókien azbestu nie jest możliwe;

- 4) koniecznością zapewnienia właściwego przetwarzania każdej partii odpadów zawierających azbest.”;

28) w art. 40 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Marszałek województwa, biorąc pod uwagę stan oraz zagrożenia dla środowiska lub zdrowia lub życia ludzi, może, w drodze decyzji, zobowiązać posiadacza odpadów, o którym mowa w ust. 2, do prowadzenia dodatkowych badań wpływu odpadów na jakość wód oraz zwiększyć częstotliwość prowadzenia wszystkich badań.”;

29) w art. 42:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych przez ich współspalanie.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Posiadacz odpadów medycznych lub odpadów weterynaryjnych, prowadzący unieszkodliwianie tych odpadów, jest obowiązany do prowadzenia tych procesów oraz do ich monitoringu, zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska wynikającymi z przepisów wydanych na podstawie ust. 3.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, nieposiadających właściwości zakaźnych;
- 2) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych;
- 3) warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych;
- 4) warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w tym: temperaturę, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów;
- 5) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesów, o których mowa w pkt 3 i 4, oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku

prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zdrowia kieruje się:

1) potrzebą zapobiegania zagrożeniom stwarzanym przez odpady medyczne i odpady weterynaryjne;

2) koniecznością zapewnienia skuteczności unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w tym metodami innymi niż termiczne;

3) koniecznością zapewniania prawidłowego monitoringu prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych;

4) koniecznością pozbawienia właściwości zakaźnych każdej partii zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych.”;

30) w art. 43:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Odpowiedzialność za prawidłowe zastosowanie komunalnych osadów ściekowych do celów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 lub 5, spoczywa wyłącznie na wytwórcy tych osadów.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Właściciel, dzierżawca lub inna osoba władająca nieruchomością, na której mają być stosowane komunalne osady ściekowe, jest obowiązana przechowywać wyniki badań i informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, przez okres 5 lat.”,

c) w ust. 6:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na terenach ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, o ile akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.⁵⁾) nie stanowi inaczej;”,

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704 oraz z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505.

„8) na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, o ile akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, nie stanowi inaczej;”;

31) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów jest obowiązany, w czasie przyjmowania i termicznego przekształcania odpadów, do podejmowania niezbędnych środków ostrożności mających na celu zapobieżenie lub ograniczenie negatywnych skutków dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń powietrza, gleby, wód powierzchniowych i gruntowych oraz zapachów i hałasu, a także bezpośredniego zagrożenia zdrowia ludzi, oraz przestrzegania wymagań w zakresie termicznego przekształcania odpadów wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 47.”;

32) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. W razie niedopełnienia przez zarządzającego spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów obowiązków, o których mowa w art. 44, w art. 45 lub w art. 47, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, kierując się stopniem niewykonania obowiązków oraz zagrożeniem dla środowiska lub dla zdrowia lub życia ludzi, może wydać decyzję o wstrzymaniu działalności w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, na wniosek zarządzającego spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, kierując się stopniem niewykonania obowiązków oraz zagrożeniem dla środowiska lub dla zdrowia lub życia ludzi, może, w drodze decyzji, ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.

3. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, działalność w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

4. W decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 3, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.

5. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o wstrzymaniu działalności wszczynana się z urzędu.

6. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 – 3, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

7. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt prowadzącego działalność w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

8. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na wniosek zainteresowanego, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

9. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 1 – 3 i 8, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

10. W przypadku, gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 1 – 3 i 8, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa.”;

33) w art. 49a w ust. 1 uchyla się pkt 6;

34) w art. 53:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) określenie planu awaryjnego, w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych z powodu emisji substancji ze składowiska odpadów.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instrukcję eksploatacji składowiska odpadów zatwierdza, w drodze decyzji:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa – dla przedsięwzięć lub instalacji, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) starosta - dla pozostałych przedsięwzięć.”,

c) w ust. 4 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) plan awaryjny, w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych w zakresie emisji substancji ze składowiska odpadów.”;

35) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części, wymaga zgody właściwego organu.

2. Zgodę na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części wydaje, na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów, w drodze decyzji, właściwy organ, którym jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa – dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.

3. Przed wydaniem zgody, o której mowa w ust. 2, przeprowadzana jest kontrola składowiska odpadów, na wniosek właściwego organu, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska z udziałem przedstawiciela tego organu.

4. Przeprowadzenie kontroli składowiska odpadów, o której mowa w ust. 3, nie jest wymagane, jeżeli potrzeba zamknięcia składowiska odpadów wynika z zarządzenia pokontrolnego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

5. Jeżeli techniczne zamknięcie składowiska odpadów lub jego rekultywacja odbywa się z wykorzystaniem odpadów, to organem właściwym do wydania zezwolenia na odzysk jest organ, który udzielił zgody na zamknięcie tego składowiska.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) określenie technicznego sposobu zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów;
- 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów.

7. Zgoda na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części powinna określać:

- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów, która stanowi datę zamknięcia składowiska;

- 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów;
- 4) sposób sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoringu, oraz warunki wykonania tego obowiązku.

8. Data zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów, o której mowa w ust. 6 i 7, nie może być późniejsza niż 3 miesiące od dnia doręczenia decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów.

9. Podmiot zainteresowany przejęciem wszystkich warunków wynikających z decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów może złożyć wniosek o przeniesienie na niego praw i obowiązków wynikających z tej decyzji.

10. Przeniesienie praw i obowiązków jest możliwe tylko wtedy, gdy podmiot, o którym mowa w ust. 9, daje rękojmię prawidłowego wykonania tych obowiązków przez wykazanie posiadania odpowiednich kwalifikacji oraz środków technicznych i organizacyjnych gwarantujących wykonanie technicznego zamknięcia składowiska odpadów, wykonanie, zgodnie z harmonogramem, działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów oraz sprawowanie nadzoru, w tym monitoringu, nad tym składowiskiem, zgodnego z decyzją, o której mowa w ust. 2.

11. Przeniesienie lub odmowa przeniesienia praw i obowiązków następuje w drodze decyzji.

12. Podmiot, o którym mowa w ust. 9, przejmuje wszystkie obowiązki wynikające z decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów.

13. W decyzji przenoszącej prawa i obowiązki określa się obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń. Przepis art. 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

14. Decyzja, o której mowa w ust. 11:

- 1) wywołuje skutki prawne po uzyskaniu tytułu prawnego do składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) wygasa po upływie 1 roku od dnia jej doręczenia, jeżeli wnioskodawca nie uzyskał tytułu prawnego do składowiska lub jego wydzielonej części.

15. Zarządzający składowiskiem, po wykonaniu obowiązków określonych w decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska, może złożyć wniosek o zwrot ustanowionego zabezpieczenia roszczeń. Przepis art. 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

36) w art. 54a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się po sporządzeniu przez zainteresowanego wydobyciem odpadów ekspertyzy, która obejmuje:

- 1) szacunkową ilość odpadów przewidzianych do wydobycia;
- 2) techniczny sposób wydobywania odpadów;
- 3) sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie lub życie ludzi oraz na środowisko;
- 4) opis oddziaływania planowanego wydobycia odpadów na środowisko.

2b. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 2, należy uwzględnić:

- 1) ilość odpadów dopuszczonych do wydobycia;
- 2) techniczny sposób wydobywania odpadów;
- 3) sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie lub życie ludzi oraz na środowisko.”;

37) po art. 54a dodaje się art. 54b – 54e w brzmieniu:

„Art. 54b. 1. W przypadku gdy:

- 1) składowisko odpadów lub jego wydzielona część nie spełniają wymogów technicznych lub formalnych określonych przepisami prawa lub
- 2) w wyniku przeprowadzonej kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdzi, że na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, na którym składowane są odpady komunalne, co najmniej od 1 roku nie są przyjmowane odpady, lub
- 3) określona w decyzjach administracyjnych pojemność składowiska odpadów została zapełniona

– a zarządzający składowiskiem nie wystąpił z wnioskiem o zgodę na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części – właściwy organ ze względu na lokalizację składowiska wykonuje ekspertyzę.

2. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsiębiorstw lub zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa – dla pozostałych przedsiębiorstw.

3. Ekspertyza, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów;
- 3) sposób sprawowania nadzoru nad zrehabilitowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoringu, oraz warunki wykonania tego obowiązku.

Art. 54c. 1. Właściwy organ, o którym mowa w art. 54b ust. 2, na podstawie ekspertyzy, o której mowa w art. 54b ust. 1, wydaje decyzję o zamknięciu składowiska odpadów:

- 1) zarządzającemu składowiskiem odpadów albo
- 2) władającemu powierzchnią ziemi, jeżeli zarządzający składowiskiem odpadów nie może zostać zidentyfikowany lub nie można wszcząć wobec niego postępowania egzekucyjnego, lub egzekucja okazała się bezskuteczna, albo
- 3) wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, właściwemu ze względu na lokalizację składowiska, jeżeli ani zarządzający składowiskiem odpadów ani władający powierzchnią ziemi nie mogą zostać zidentyfikowani lub nie można wszcząć wobec nich postępowania egzekucyjnego, lub egzekucja okazała się bezskuteczna.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów;
- 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów;
- 4) sposób sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoring, oraz warunki wykonania tego obowiązku.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, właściwy organ, o którym mowa w art. 54b ust. 2, wydaje nie później niż w terminie miesiąca od dnia wykonania ekspertyzy, o której mowa w art. 54b ust. 1.

4. Zarządzający składowiskiem, po wykonaniu obowiązków określonych w decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska, może złożyć wniosek o zwrot ustanowionego zabezpieczenia roszczeń. Przepis art. 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 54d. 1. Koszty sporządzenia ekspertyzy, o której mowa w art. 54b ust. 1, obciążają zarządzającego składowiskiem odpadów.

2. Na pokrycie kosztów związanych z zamknięciem składowiska odpadów, o których mowa w art. 54b ust. 1, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 54c ust. 1 pkt 2 i 3, mogą być przeznaczone środki finansowe z ustanowionego zabezpieczenia roszczeń.

Art. 54e. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, przechowuje dane dotyczące rozmieszczenia eksploatowanych i zamkniętych składowisk odpadów, w tym składowisk odpadów zawierających azbest lub wydzielonych części na terenie innych składowisk odpadów, przeznaczonych do wyłącznego składowania odpadów zawierających azbest.”;

38) w art. 55 w ust. 1:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) palnych selektywnie zebranych;”,

b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) ulegających biodegradacji selektywnie zebranych;”;

39) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne mogą być składowane odpady:

1) komunalne;

2) inne niż odpady niebezpieczne i obojętne;

3) stałe odpady niebezpieczne lub odpady powstałe w wyniku przekształcenia odpadów niebezpiecznych, spełniające kryteria dopuszczania tych odpadów do składowania na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne określone na podstawie art. 55 ust. 3.

2. Odpady, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie mogą być składowane na kwaterach przeznaczonych dla odpadów innych niż odpady niebezpieczne, które ulegają biodegradacji.”;

40) w art. 59:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ustalając zakres i harmonogram działań niezbędnych do usunięcia przyczyn i skutków stwierdzonych zagrożeń dla środowiska, wojewódzki inspektor ochrony środowiska w decyzji, o której mowa w ust. 2, uwzględnia odpowiednio plan awaryjny, w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych, o którym mowa w art. 53 ust. 4 pkt 14.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadkach określonych w ust. 3 i 4, na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów, odpowiednio wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, kierując się stopniem

niewykonania obowiązków oraz zagrożeniem dla środowiska lub dla zdrowia lub życia ludzi, może ustalić, w drodze decyzji, termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny wstrzyma, w drodze decyzji, użytkowanie składowiska odpadów.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W decyzjach, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, określa się termin wstrzymania użytkowania, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska oraz dla zdrowia lub życia ludzi jego zakończenia. Termin wstrzymania użytkowania składowiska odpadów nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

e) dodaje się ust. 8 – 13 w brzmieniu:

„8. Decyzjom, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, kierując się stopniem niewykonania obowiązków oraz zagrożeniem dla środowiska lub dla zdrowia lub życia ludzi, może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

9. Wstrzymanie użytkowania składowiska odpadów nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonego użytkowania na koszt zarządzającego składowiskiem.

10. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania użytkowania składowiska odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, na wniosek zainteresowanego, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na wznowienie użytkowania składowiska.

11. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 3, 4, 5a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 53 ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

12. W przypadku, gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 53 ust. 3, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 3, 4, 5a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

13. Wstrzymanie użytkowania składowiska odpadów na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, na okres dłuższy niż 1 rok skutkuje cofnięciem decyzji na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów oraz decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska.”;

41) w art. 63:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, ust. 1 nie stosuje się.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub zezwoleniu na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych określa się sposób oraz rodzaj magazynowanych odpadów.”;

42) w art. 69a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto:

- 1) przekazuje do odzysku lub unieszkodliwienia niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych lub komunalne osady ściekowe, niezgodnie z art. 9 ust. 3 – 4 lub
 - 2) poddaje odzyskowi lub unieszkodliwianiu niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych lub komunalne osady ściekowe niezgodnie z art. 9 ust. 3 – 4,
- podlega karze aresztu albo grzywny.”;

43) uchyla się art. 70;

44) art. 75a otrzymuje brzmienie:

„Art. 75a. Kto, prowadząc punkt zbierania odpadów metali, przyjmuje odpady metali inne niż metalowe odpady opakowaniowe po produktach żywnościowych:

- 1) bez potwierdzenia tożsamości osoby przekazującej te odpady lub
- 2) bez wypełnienia formularza przyjęcia odpadów metali, lub
- 3) wypełniając formularz przyjęcia odpadów metali niezgodnie ze stanem rzeczywistym,

podlega karze aresztu albo grzywny.”;

45) uchyla się art. 76;

46) art. 77a otrzymuje brzmienie:

„Art. 77a. Kto unieszkodliwia zakaźne odpady medyczne lub zakaźne odpady weterynaryjne przez ich współspalanie podlega karze aresztu albo grzywny.”;

47) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 69a – 78, następuje na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848 i Nr 214, poz. 1344).”;

48) w art. 79a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Termin płatności opłat sankcyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, może zostać odroczony na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 2, jeżeli realizują działania zapewniające usunięcie przyczyny nałożenia opłaty, w okresie nie dłuższym niż 1 rok od dnia złożenia wniosku.”;

49) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a.

Kary pieniężne

Art. 79b. 1. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady:

- 1) wytwarza odpady bez wymaganej decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub z naruszeniem jej warunków lub
- 2) wytwarza odpady bez wymaganego złożenia informacji o wytworzonych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami lub prowadzi gospodarkę odpadami niezgodnie ze złożoną informacją, lub
- 3) wytwarza odpady pomimo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 5, albo rozpoczyna działalność powodującą powstawanie odpadów przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, lub
- 4) będąc obowiązany do zgłoszenia do rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 5, nie dopełnił tego obowiązku lub wykonał go niezgodnie ze stanem faktycznym

lub dokonuje zbierania odpadów lub transportu odpadów niezgodnie z informacjami zgłoszonymi do rejestru,

podlega karze pieniężnej w wysokości 5 000 zł.

2. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady:

- 1) pozbywa się odpadów wbrew przepisom dotyczącym gospodarowania odpadami lub
- 2) przekazuje je podmiotom, które nie uzyskały wymaganych zezwoleń chyba że posiadanie zezwolenia nie było wymagane, lub
- 3) w celu spełnienia kryteriów dopuszczenia odpadów do składowania na składowiskach odpadów, rozcieńcza lub sporządza mieszaniny odpadów ze sobą lub innymi substancjami lub przedmiotami, lub
- 4) powodując wzrost zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi lub środowiska, miesza odpady niebezpieczne różnych rodzajów lub odpady niebezpieczne z odpadami innymi niż niebezpieczne lub dopuszcza do mieszania tych odpadów, lub
- 5) prowadzi działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów bez wymaganego zezwolenia lub z naruszeniem jego warunków, lub
- 5) wbrew zakazom dotyczącym zbierania odpadów dokonuje zbierania odpadów, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Art. 79c. 1. Jeżeli zarządzający składowiskiem bez wymaganej zgody organu zamyka składowisko lub jego wydzieloną część podlega karze pieniężnej w wysokości 5 000 zł.

2. Jeżeli zarządzający składowiskiem pomimo decyzji o zamknięciu składowiska przyjmuje odpady do składowania podlega karze pieniężnej w wysokości 20 000 zł.

3. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady będąc obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów lub przekazywania wymaganych informacji lub sporządzania i przekazywania zbiorczego zestawienia danych lub sporządzania podstawowej charakterystyki odpadów lub przeprowadzania testów zgodności, nie wykonuje tego obowiązku albo wykonuje go nieterminowo lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Art. 79d. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 79b, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2 Kary pieniężne, o których mowa w art. 79c, wymierza, w drodze decyzji, właściwy marszałek województwa.

3. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w art. 79b i 79c, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁶⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa.”.

50) użyte w ustawie:

- a) w art. 15 ust. 7 i w art. 49a ust. 1 pkt 5 w różnej liczbie i przypadku wyrazy: „demontaż obiektów budowlanych” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami: „rozbiórka obiektów budowlanych”;
- b) w art. 25 ust. 2 wyrazy „działalności w zakresie gospodarki odpadami” zastępuje się wyrazami „gospodarowanie odpadami”,
- c) w art. 25 ust. 4 – 6, w art. 30 ust. 1, w art. 33 ust. 5 i 5a i w art. 36 ust. 6, 9 – 11 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „działalność w zakresie transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „transport odpadów”,
- d) w art. 26 ust. 1, 2, 4, 6 i 8, w art. 27 ust. 1 i 2, w art. 32 ust. 1, w art. 33 ust. 4a, w art. 36 ust. 1a pkt 2, w art. 59 ust. 1 pkt 5 i w art. 63 ust. 6 pkt 5 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „odzysk lub unieszkodliwianie”,
- e) w art. 26 ust. 10 wyrazy „działalność w zakresie unieszkodliwiania” zastępuje się wyrazem „unieszkodliwianie”,
- f) w art. 28 ust. 1 i w art. 33 ust. 1a w różnej liczbie i przypadku wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „transport odpadów”,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 105, poz. 721, Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378, Nr 195, poz. 1414 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 316, 318 i 320.

- g) w art. 28 ust. 1 wyrazy „działalności w zakresie zbierania” zastępuje się wyrazem „zbierania”,
- h) w art. 28 ust. 4 – 6, w art. 32, w art. 33 ust. 4 i w art. 63 ust. 1 pkt 6 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „zbieranie lub transport odpadów”,
- i) w art. 28 ust. 8, wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów” zastępuje się wyrazami „zbierania odpadów”,
- j) w art. 29 ust. 1 i w art. 31 ust. 1 – 3 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „odzysk, unieszkodliwianie, zbieranie lub transport odpadów”,
- k) w art. 30 ust. 1 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania odpadów” zastępuje się wyrazami „odzysku, unieszkodliwiania, zbierania odpadów”,
- l) w art. 36 ust. 5 i 7a w różnej liczbie i przypadku wyrazy „działalność wyłącznie w zakresie transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „wyłącznie transport odpadów”,
- m) w art. 32a wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania” zastępuje się wyrazami „zbieranie, odzysk lub unieszkodliwianie”,
- n) w art. 33 ust. 5 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania” zastępuje się wyrazami „zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania”,
- o) w art. 40 ust. 2 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania” zastępuje się wyrazami „unieszkodliwianie”,
- p) w art. 43 ust. 5 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie odzysku” zastępuje się wyrazami „odzysk”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 236b po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku zlecenia przez prowadzącego instalację, o którym mowa w ust. 1, usług związanych z eksploatacją instalacji innemu podmiotowi, w tym w zakresie świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu instalacji, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, usługobiorca przekazuje prowadzącemu instalację niezbędne informacje potrzebne do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.”;

2) w art. 290 w ust. 2 w pkt 2 dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) roku obowiązywania stawki opłat.”;

3) w art. 293:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone w wysokości 0,7 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą tonę odpadów i za każdą dobę składowania.

4. W przypadku pozbycia się odpadów:

1) nad brzegami zbiorników wodnych, w szczególności w strefach ochronnych ujęć wód i na terenach wypływu wód z warstw wodonośnych,

2) na terenach parków narodowych i rezerwatów przyrody,

3) na terenach leśnych albo uzdrowiskowych lub na terenach rekreacyjno-wypoczynkowych

– podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone w wysokości 1,0 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą tonę odpadów i za każdą dobę składowania.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Opłatę podwyższoną ponosi się niezależnie od opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku.”;

4) w art. 401:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106.

„1a. Przychodami Narodowego Funduszu są wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 79b i 79c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

1b. Przychody, o których mowa w ust. 1a, przeznacza się również na wypłatę środków z tytułu konieczności zwrotu nałożonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska kar za składowanie i magazynowanie odpadów oraz kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 79b i 79c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w przypadku konieczności zwrotu nienależnie pobranej kary.”,

b) ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Przychodami Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i 3 i art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464), wpływy z kar pieniężnych, wymierzanych na podstawie art. 80 ust. 1-9 tej ustawy, a także środki przekazane przez wprowadzających sprzęt na podstawie art. 23a ust. 4 pkt 2 tej ustawy w wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.⁸⁾) w art. 84 w ust. 2 w pkt 2 dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) Inspekcja Ochrony Środowiska.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Pojazdy, które nie spełniają wymagań technicznych, zapewniających ochronę środowiska lub zdrowia lub życia ludzi, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, są pojazdami wycofanymi z eksploatacji.

2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, o których mowa w ust. 1.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia, w szczególności:

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2778, z 2005 r. Nr 167, poz. 1396, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 49, poz. 328, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 133, poz. 922.

- 1) wymagania ochrony środowiska,
- 2) bezpieczeństwo użytkowania pojazdów,
- 3) możliwe zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi,
- 4) wymagania ochrony dóbr kultury lub
- 5) wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej.”;

4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, stwierdza niespełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1, przez pojazd i nakłada na właściciela tego pojazdu, obowiązek przekazania go do stacji demontażu lub punktu zbierania pojazdów.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, określa się termin przekazania pojazdu wycofanego z eksploatacji do stacji demontażu lub punktu zbierania pojazdów.”;

2) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Sprowadzanie pojazdów z zagranicy w celu poddania ich demontażowi jest dozwolone wyłącznie przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu.”;

3) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadzający pojazd zapewnia sieć wyłącznie przez własne stacje demontażu i punkty zbierania pojazdów albo na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu.”;

4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za brak sieci w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.”;

5) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18 Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji przekazuje go wyłącznie do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.”;

6) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Właściciel pojazdu będący osobą fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, wytwarzający pojazdy wycofane z eksploatacji jest zwolniony z obowiązku

prowadzenia ewidencji odpadów, o której mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.”;

7) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przyjęcia każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji, który posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, z zastrzeżeniem ust. 7 i 7a.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 2, przy przyjmowaniu niekompletnych pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który nie ma podpisanej umowy z wprowadzającymi pojazdy, może odmówić przyjęcia pojazdu niekompletnego.

7b. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu odmawiając przyjęcia pojazdu niekompletnego w przypadku, o którym mowa w ust. 7a, jest obowiązany do wskazania najbliższej stacji demontażu pojazdów działającej w ramach sieci, o której mowa w art. 11 ust. 1.”;

8) w art. 24:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Zaświadczenie o demontażu pojazdu jest sporządzane w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje właściciel pojazdu, drugi jest przekazywany przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu w terminie 7 dni organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a trzeci pozostaje u przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który otrzymuje zaświadczenia o demontażu pojazdu od przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, o którym mowa w art. 33 ust. 3, przekazuje jeden egzemplarz zaświadczenia organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a drugi pozostawia u siebie”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku pojazdu niezarejestrowanego na terytorium kraju, wystawia się dodatkowy egzemplarz zaświadczenia o demontażu pojazdu, który jest przekazywany w terminie 7 dni Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.”;

9) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przyjmowania pojazdu, który nie spełnia warunków określonych w art. 23 ust. 3 pkt 2 lit. a, przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do wydania zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu. Przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 – 5 stosuje się odpowiednio.”;

10)w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie.

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany osiągać poziom odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji w wysokości odpowiednio 95% i 85% masy pojazdów przyjętych do jego stacji demontażu rocznie.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przy obliczaniu poziomów recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do recyklingu zalicza się działania oznaczone jako R2-R9 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.⁹⁾) oraz wymontowywanie przedmiotów wyposażenia i części pojazdów przeznaczonych do ponownego użycia.

4. Przy obliczaniu poziomów odzysku odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do odzysku zalicza się działania uwzględnione przy obliczaniu poziomu recyklingu oraz działania oznaczone jako R1 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu, o których mowa w ust. 1, może uwzględnić masę odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji poddanych odzyskowi lub recyklingowi do końca stycznia następnego roku, w przypadku gdy pochodzą

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

z pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjętych do stacji demontażu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Ilość odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu.”,

f) w ust. 7 uchyla się pkt 3;

11) uchyla się art. 29;

12) art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przekazuje Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz marszałkowi województwa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 15 marca następnego roku.”;

13) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany w terminie 14 dni złożyć marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwemu miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu zawiadomienie o zakończeniu działalności w zakresie demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji lub o rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy z przedsiębiorcą prowadzącym punkt zbierania pojazdów.”;

14) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę prowadzi wykaz masy odpadów przeznaczonych do recyklingu, odzysku energii oraz unieszkodliwiania, pochodzących ze strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności dane o frakcjach materiałowych metali żelaznych i nieżelaznych, tworzyw sztucznych, szkła i pozostałości.

3. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska zbiorczą informację dotyczącą danych zgromadzonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, oraz wyniki próby strzępienia, o której mowa

w art. 38 ust. 1, w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednoczenia danych, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczej informacji, o której mowa w ust. 3.”;

15) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta wydaje zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów po uzgodnieniu z marszałkiem województwa lub regionalnym dyrektorem ochrony środowiska właściwym miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu, z którym przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów zawarł umowę.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Starosta przekazuje marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwym miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami oraz marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwym ze względu na adres punktu zbierania pojazdów kopie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, oraz decyzji, o których mowa w ust. 3 i 5.”;

16) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu jest marszałek województwa; w przypadku gdy stacja demontażu położona jest na terenie zamkniętym organem właściwym jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. Pozwolenie na wytwarzanie odpadów może być wydane po uzyskaniu wymaganego pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, z wyłączeniem nowo zbudowanych lub przebudowanych obiektów budowlanych, zespołów obiektów lub instalacji, do których ma zastosowanie art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo

ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁰⁾), oraz po sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska funkcjonowania instalacji i urządzeń służących do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu poświadcza nieprawdę w zaświadczeniu o demontażu pojazdu lub zaświadczeniu o przyjęciu niekompletnego pojazdu, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

4. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wzywa go do zaniechania naruszeń w oznaczonym terminie.

5. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

6. Regionalny dyrektor ochrony środowiska przekazuje marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia stacji demontażu informacje niezbędne do prowadzenia wykazu, o którym mowa w art. 42 ust. 1.”;

17) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem strzępiarki jest marszałek województwa; w przypadku gdy strzępiarka położona jest na terenie zamkniętym organem właściwym jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę poświadcza nieprawdę w informacji dotyczącej zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych, o których mowa w art. 38 ust. 2, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wzywa go do zaniechania naruszeń w oznaczonym terminie.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106.

4. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.”;

18) art. 42 otrzymuje brzmienie;

„Art. 42. 1. Marszałek województwa prowadzi wykaz przedsiębiorców prowadzących:

- 1) stacje demontażu;
- 2) punkty zbierania pojazdów.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów;
- 2) adresy stacji demontażu lub punktów zbierania pojazdów.

3. Informację o umieszczeniu w wykazie lub usunięciu z wykazu, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa przekazuje do centralnej ewidencji pojazdów.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa zamieszcza na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu marszałkowskiego.”;

19) uchyla się art. 50;

20) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Kary pieniężne

Art. 53a. 1. Kto poza stacją demontażu dokonuje:

- 1) usunięcia z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów lub substancji niebezpiecznych, w tym płynów,
- 2) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia lub części nadających się do ponownego użycia,
- 3) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu

- podlega karze pieniężnej od 10 000 do 300 000 zł.

2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wnosi się na wyodrębniony rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

4. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, należy uwzględnić stopień szkodliwości czynu, w szczególności zakres naruszeń, ilość odpadów, rodzaj stwarzanego zagrożenia dla środowiska oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów o odpadach.

5. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

21)art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Przepisy art. 7 ust. 1 stosuje się do materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów wprowadzonych do obrotu po dniu wejścia w życie ustawy, przeznaczonych do stosowania w pojazdach wyprodukowanych po dniu 1 lipca 2003 r., z wyłączeniem ciężarzków do wyważania kół, szczotek węglowych do silników elektrycznych oraz okładzin hamulcowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Po wszczęciu postępowania administracyjnego, o którym mowa w ust. 3, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, po konsultacji z organem, który dokonał ujawnienia transportu nielegalnie przemieszczanych odpadów, w drodze postanowienia, zobowiązuje odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie do określonego sposobu postępowania z tymi odpadami, do czasu zakończenia procedur określonych w art. 24 rozporządzenia nr 1013/2006 lub do czasu wydania decyzji, o której mowa w art. 26.”;

2) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Na postanowienia, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 25 ust. 1 i art. 27 ust. 4, przysługuje zażalenie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”;

3) w art. 32 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie, który nie zastosował się do postanowienia, o którym mowa w art. 27 ust. 4, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 25 000 do 150 000 zł.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych, decyzję, o której mowa w ust. 5, wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.”;

2) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Posiadacz odpadów wydobywczych informuje właściwy organ o wszelkich zmianach w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi w formie pisemnego oświadczenia na temat zmian dokonanych w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi.”;

3) w art. 40 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505) w art. 131 w ust. 1 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wykonywanie zadań, w tym wydawanie decyzji oraz zlecenia ekspertyz z zakresu gospodarki odpadami.”

Art. 8. 1. Posiadacz odpadów dotychczas prowadzący działalność w zakresie zbierania:

- 1) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych,
- 2) komunalnych osadów ściekowych,
- 3) zakaźnych odpadów medycznych,
- 4) zakaźnych odpadów weterynaryjnych,
- 5) odpadów pochodzących z unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych innymi metodami niż termiczne przekształcanie

– może prowadzić swoją działalność w tym zakresie na podstawie zezwoleń, pozwoleń lub decyzji zatwierdzających program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2009 r., o ile wcześniej nie straciły mocy.

2. Zezwolenia, pozwolenia oraz decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, o których mowa w ust. 1, wygasają w całości lub w części dotyczącej zbierania, z dniem 31 grudnia 2009 r.

Art. 9. 1. Wytwórca odpadów prowadzący przed dniem wejścia w życie ustawy działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątanania, konserwacji i napraw, może prowadzić tę działalność w dotychczasowym zakresie do dnia 31 grudnia 2010 r. i jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami do dnia 31 grudnia 2010 r.

2. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy wytwórcy odpadów, o którym mowa w ust. 1, decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi zachowują ważność na czas na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r. albo do dnia uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 10. 1. Posiadacz odpadów, który przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadził działalność w zakresie unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych innymi metodami niż termiczne przekształcanie odpadów, jest obowiązany dostosować warunki techniczne prowadzenia działalności, do przepisów ustawy oraz uzyskać niezbędne decyzje, w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Zezwolenia, pozwolenia lub decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi w zakresie dotyczącym unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych innymi metodami niż termiczne przekształcanie odpadów, zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 11. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają decyzje o pozwoleniu na budowę składowiska odpadów wydane na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.¹¹⁾) jeżeli do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie rozpoczęto budowy tych składowisk.

Art. 12. 1. Zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do dostosowania posiadanych zezwoleń, pozwoleń i decyzji w zakresie gospodarki odpadami, w tym

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 914, Nr 199, poz. 1227, Nr 206, poz. 1287, Nr 210, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1505.

zezwoleń na odzysk na składowisku odpadów oraz decyzji zatwierdzających instrukcję eksploatacji składowiska, do przepisów ustawy w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Jeżeli zarządzający, o którym mowa w ust. 1, nie dostosował posiadanych zezwoleń, pozwoleń i decyzji, o których mowa w ust. 1, te zezwolenia, pozwolenia i decyzje tracą ważność z dniem 31 grudnia 2009 r.

3. Zarządzający składowiskiem odpadów, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał decyzję wyrażającą zgodę na zamknięcie składowiska odpadów, może przyjmować odpady do składowania do upływu terminu określonego w decyzji jednak nie dłużej niż 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Zarządzający składowiskiem odpadów, który nie ustanowił zabezpieczenia roszczeń, jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy ustanowić to zabezpieczenie roszczeń oraz powiadomić o tym organ właściwy, o którym mowa w art. 54b ust. 2.

5. Właściwy organ, o którym mowa w art. 54b ust. 2, wszczyna z urzędu, postępowanie w sprawie zamknięcia składowiska odpadów, dla którego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy nie zostało ustanowione zabezpieczenie roszczeń, o którym mowa w ust. 4. Przepisy art. 54b – 54d ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach stosuje się odpowiednio.

6. Jeżeli zarządzający składowiskiem odpadów ustanowił zabezpieczenie roszczeń, o którym mowa w ust. 4, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy właściwy organ, o którym mowa w art. 54b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów umarza postępowanie, o którym mowa w ust. 5, i wymierza zarządzającemu składowiskiem odpadów karę pieniężną w wysokości 5 000 zł oraz obciąża go kosztami postępowania.

7. Do kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa.

Art. 13. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy wojewodowie przeکاżą marszałkom województw:

1) rejestry, o których mowa w art. 162 ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

2) informacje o rodzaju, ilości i miejscach występowania substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska, o których mowa w art. 162 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 14. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy wojewodowie, marszałkowie województw i starostowie prześlą właściwym regionalnym dyrektorom ochrony środowiska akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących gospodarki odpadami, w odniesieniu do przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych.

2. Akta spraw, o których mowa w ust. 1, przekazuje się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego zawierającego wykaz przekazywanych spraw oraz wykaz przekazywanych dokumentów.

Art. 15. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień określonych w art. 33 ust. 4 i 4a, art. 36 ust. 14, art. 42 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, art. 290 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień określonych w art. 36 ust. 14, art. 42 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, art. 290 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnienia określonego w art. 42 ust. 3 ustawy, o której mowa w ust. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, powinny być ogłoszone nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 38 lit. a, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.;
- 2) art. 4 pkt 10 i 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.;
- 3) art. 1 pkt 38 lit. b, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw wprowadza zmiany w następujących ustawach:

- 1) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.);
- 2) ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.);
- 3) ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236);
- 4) ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859);
- 5) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227);
- 6) ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865).

W związku z koniecznością osiągnięcia celów zawartych w dyrektywie Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów i Traktacie Akcesyjnym oraz innych wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, w Krajowym planie gospodarki odpadami 2010 (Kpgo 2010) zostało zawarte szereg zadań, w szczególności w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach w zakresie:

- 1) zamykania składowisk odpadów niespełniających wymagań prawnych z urzędu (art. 1 pkt 37 projektu; art. 54b – 54e ustawy o odpadach);
- 2) zakazu składowania odpadów palnych selektywnie zebranych (od dnia 1 stycznia 2010 r.; art. 1 pkt 38 lit. a projektu; art. 55 ust. 1 pkt 7a ustawy o odpadach);
- 3) zakazu składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych (od dnia 1 stycznia 2013 r., art. 1 pkt 38 lit. b projektu; art. 55 ust. 1 pkt 7b);
- 4) wprowadzenia środków dyscyplinujących przedsiębiorców, aby wywiązywali się z obowiązku składania zbiorczych zestawień danych (art. 1 pkt 26 i pkt 49 projektu; art. 79c ust. 3 ustawy o odpadach).

Kpgo 2010 przewidział również zadanie polegające na przeprowadzeniu procesu legislacyjnego zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w kierunku zaostreżenia sankcji za nielegalne składowanie odpadów (art. 2 pkt 3, art. 293 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska).

Ponadto w projekcie ustawy zaproponowano:

- 1) wprowadzenie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami dla świadczących usługi w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów budowlanych, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, co powinno ułatwić działalność przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie całego kraju;
- 2) dostosowanie podziału kompetencji organów do obowiązujących przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska;
- 3) ujednoczenie przepisów w sprawie wstrzymywania działalności i ustanowienie przepisów dotyczących wznowienia wstrzymywanej działalności;
- 4) korektę przepisów dotyczących sprawozdawczości i baz danych w zakresie gospodarki odpadami;
- 5) wprowadzenie odrębnych wymagań dla przewoźnych urządzeń służących do przetwarzania odpadów zawierających azbest;
- 6) doprecyzowanie niektórych przepisów dotyczących międzynarodowego przemieszczania odpadów.

Poniżej przedstawiono szczegółowe uzasadnienie proponowanych zmian.

W związku z problemami interpretacyjnymi związanymi z określeniem charakteru decyzji w zakresie gospodarki odpadami – szczególnie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – zaproponowano zmianę nazw decyzji w celu wyeliminowania z nich sformułowania „prowadzenie działalności w zakresie”, stąd zaproponowano zmianę wskazaną w art. 1 pkt 50 projektu ustawy.

W celu dostosowania nomenklatury stosowanej w przepisach ustawy – Prawo budowlane zaproponowano zmianę sformułowania „demontaż obiektu budowlanego” na „rozbiórkę obiektu budowlanego” (art. 1 pkt 50 projektu ustawy).

Uaktualniono wykaz dyrektyw, wdrożonych przepisami ustawy o odpadach zamieszczony w odnośniku nr 1 do ustawy.

Zmiana polegająca na dodaniu pkt 6a w art. 2 ust. 2 ustawy o odpadach wynika z konieczności zapewnienia spójności ustawy o odpadach z przepisami prawa Unii Europejskiej. W przepisach art. 2 ust. 1 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów, z zakresu tej dyrektywy wyłącza się: zwłoki zwierzęce oraz następujące odpady z rolnictwa: odchody oraz inne naturalne nieszkodliwe substancje stosowane w gospodarce rolnej, w przypadku gdy są one objęte innymi przepisami. Sposób postępowania ze zwłokami zwierzęcymi określa rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.).

W obecnie obowiązującej ustawie o odpadach brak było takiego wyłączenia, co prowadzi do dwutorowego stosowania przepisów i nakładania się kompetencji Inspekcji. Takie wyłączenie zapewni, że kompetencje służb ochrony środowiska oraz zakres kar proponowanych w zmianie ustawy obejmie, w sposób niebudzący wątpliwości, przypadki postępowania ze zwłokami zwierzęcymi nieregulowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1774/2002 jak na przykład porzucanie zwłok zwierząt, czy samowolne ich zakopywanie w niedozwolonych miejscach (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

Ponadto w art. 2 ust. 3 ustawy o odpadach dokonano zmiany, gdyż od 12 lipca 2007 r. obowiązuje ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859) (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

W art. 3 ust. 3 pkt 4 uszczegółowiono definicję odpadów komunalnych w związku z brzmieniem przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (art. 1 pkt 2 projektu ustawy).

Natomiast w art. 3 ust. 3 pkt 8a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach zaproponowano zmianę definicji odpadów z wypadków. Przyczyną zmiany jest potrzeba wyraźnego rozgraniczenia przepisów ustawy z zakresem ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.). Proponowana zmiana ma na celu uniknięcie nakładania się

kompetencji starostów wynikających z ustawy o odpadach i kompetencji regionalnego dyrektora ochrony środowiska wynikających z ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. Zaproponowano również wprowadzenie definicji terenów niekorzystnie przekształconych, co było niezbędne z powodu wprowadzenia w projekcie ustawy kryteriów ustalania właściwości organów dla postępowań dotyczących procesów odzysku na tych terenach.

W projekcie ustawy zaproponowano również modyfikację brzmienia upoważnienia nadanego ministrom właściwym do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa i zdrowia do wydania rozporządzenia dotyczącego określenia wymagań technicznych dla substancji i przedmiotów, których niespełnienie powoduje, że stanowią odpady i ich posiadacz jest obowiązany do ich pozbycia się. Przyczyną wyżej wymienionej zmiany jest stanowisko Rządowego Centrum Legislacji, które w związku z pracami nad nowelizacją przepisów z zakresu recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, zwróciło uwagę na wadliwą konstrukcję tego upoważnienia. Wprowadzono możliwość wydania rozporządzenia również przez Ministra Obrony Narodowej (art. 1 pkt 3, art. 4 ustawy o odpadach).

Zmiany przepisów art. 9 ustawy o odpadach polegają na doprecyzowaniu „zasady bliskości” oraz zapewnieniu pełnej spójności z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów.

Ponadto ujednolicono zasady przekazywania kopii decyzji tak, aby kopie wszystkich decyzji otrzymywał marszałek województwa, który prowadzi wojewódzką bazę danych o odpadach (w szczególności art. 13 ust. 12, art. 30 ust. 7 ustawy o odpadach).

Propozycje zmian do art. 13, 23, 33, 48 i 59 ustawy o odpadach stanowią ujednoczenie procedury określającej sposób postępowania organów kontrolnych w przypadku nieprzestrzegania przepisów ustawy o odpadach, czyli wstrzymania działalności i możliwości jej wznowienia. Zaproponowane ujednoczenie powinno ułatwić kontrolę realizacji przepisów ustawy o odpadach.

Dodano w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach nowy art. 13a – zakazujący dokonywania zbierania określonych grup odpadów, których gromadzenie poza przeznaczonymi do ich odzysku lub unieszkodliwiania instalacjami jest

nieuzasadnione z punktu widzenia ochrony środowiska. Dotyczy to pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, komunalnych osadów ściekowych, odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych, odpadów weterynaryjnych o właściwościach zakaźnych oraz odpadów z unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych w procesie D9 i D16. Ponadto, w określonych przypadkach (ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia ciągłości odbioru zakaźnych odpadów medycznych lub weterynaryjnych) wprowadzono możliwość wydania przez marszałka województwa decyzji zezwalającej na zbieranie tych odpadów (art. 1 pkt 6 projektu ustawy).

Doprecyzowano również przepisy określające kompetencje organów do wydawania decyzji w zakresie gospodarki odpadami, które będą w pełni spójne z przepisami ustawy – Prawo ochrony środowiska (art. 19, 24, 26, 28 i 54 ustawy o odpadach).

W związku ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 1 projektu proponuje się zmianę tytułu rozdziału 7 na „Obowiązki posiadaczy odpadów i transportujących odpady” (art. 1 pkt 7 projektu ustawy).

W art. 17, 21a i 21b ustawy o odpadach zaproponowano nowe przepisy dotyczące działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw, które mają na celu wprowadzenie możliwości prowadzenia takiej działalności na podstawie decyzji administracyjnej obejmującej obszar całego kraju, a nie jak to dotychczas wynikało z obowiązujących przepisów na zasadzie decyzji administracyjnej lub czynności formalno-prawnej (składanie informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania nimi) uprawniających do prowadzenia działalności w określonych miejscach w określonym czasie. Natomiast w projekcie, ze względu na brzmienie art. 63 zaproponowano rezygnację ze wskazywania miejsca magazynowania odpadów, pozostawiając jedynie określanie sposobu i rodzaju magazynowanych odpadów oraz wprowadzono możliwość w ww. przypadkach oznaczania obszaru prowadzenia działalności.

W art. 18 ustawy o odpadach zaproponowano w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów modyfikację przyczyn odmowy wydania przez właściwy organ pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Brak możliwości wydania pozwolenia z powodu niezgodności z przepisami prawa miejscowego rozszerza listę przyczyn

odmowy wydania decyzji, w szczególności o przypadek stwierdzenia niezgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Proponowany przepis zapewnia spójność przepisów ustawy o odpadach z przepisami prawa miejscowego. Analogiczne propozycje zmian zostały zaproponowane w art. 22 i 29 ustawy o odpadach.

Uszczegółowiono również zasady opiniowania spraw przez wójta, burmistrza i prezydenta miast przy wydawaniu decyzji w zakresie gospodarki odpadami (art. 19 ust. 6 i 7, 26 ust. 6a i 6b, art. 31 ust. 5 i 6 ustawy o odpadach).

Ponadto w art. 21a i 21b, art. 27 ust. 1 i 2, art. 38a oraz art. 63 ustawy o odpadach wprowadzono odrębne wymagania odnoszące się do działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych. Przyczyną proponowanych zmian jest potrzeba przyspieszenia procesu usuwania wyrobów zawierających azbest oraz potrzeba wprowadzenia ułatwień dla nowych technologii służących przetwarzaniu azbestu, które mogą być stosowane w urządzeniach przewoźnych.

W przedmiotowym projekcie zaproponowano również rezygnację z zawartego w art. 21 ust. 2, art. 27 ust. 3 oraz 28 ust. 10 ustawy o odpadach odniesienia do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Uznano, że obowiązujące regulacje prawne zawarte w ustawie – Prawo budowlane dotyczące uzyskiwania pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego lub zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu lub jego części, są wystarczające.

Zmiana art. 25 ust. 3 ma na celu uwzględnienie wszystkich posiadaczy odpadów, którym można przekazywać odpady (art. 1 pkt 16 projektu ustawy).

Propozycja zmiany art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o odpadach polega również na dodaniu obowiązku wskazywania zarówno we wniosku o wydanie zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwienie odpadów, jak i w samym zezwoleniu, procesu odzysku, zgodnie z załącznikami 5 i 6 do ustawy o odpadach. Zmiana ma na celu ułatwienie Inspekcji Ochrony Środowiska kontroli prawidłowości realizacji przez przedsiębiorców przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607).

W projekcie ustawy dodano w ustawie o odpadach art. 29a, który wskazuje jednoznacznie podmioty, które są stronami postępowania administracyjnego w sprawach o wydanie decyzji na podstawie przepisów ustawy o odpadach. Konstrukcja przepisu jest analogiczna do podobnego rozwiązania istniejącego obecnie w przepisach ustawy – Prawo ochrony środowiska dotyczącego pozwoleń na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii (art. 1 pkt 21 projektu ustawy).

Zaproponowano również zmiany w art. 36 ustawy o odpadach, dotyczącym ewidencji odpadów, w szczególności odnoszące się do zakresu ewidencji w przypadku przekazującego odpady na składowisko oraz zarządzających składowiskami odpadów. Rozszerzono ją o podstawową charakterystykę odpadów i wyniki testów zgodności (art. 1 pkt 25 projektu ustawy).

W art. 37 ustawy o odpadach wprowadzono obowiązek dla marszałka województwa weryfikacji danych dostarczanych przez posiadaczy odpadów w zbiorczych zestawieniach danych, co ma na celu poprawę ich jakości i tym samym poprawę jakości informacji zawartych w obecnie funkcjonujących centralnej i wojewódzkich bazach dotyczących wytwarzania i gospodarowania odpadami oraz możliwość wezwania posiadacza odpadów do korekty tych informacji. Ponadto skrócono termin przekazywania zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi do dnia 15 marca każdego roku. Zmiana ta jest związana z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. WE L 266 z 26.9.2006, str. 1) i koniecznością ujednoczenia niniejszego projektu z przepisami projektu ustawy transponującej do prawa polskiego tę dyrektywę, to jest projektu ustawy o bateriach i akumulatorach. Skrócenie tego terminu podyktowane jest koniecznością wcześniejszego zebrania na poziomie centralnym wszystkich danych niezbędnych do przygotowania przez Polskę dla Komisji Europejskiej sprawozdania z przepisów dyrektywy 2006/66/WE.

W art. 42 ustawy o odpadach zaproponowano zmianę brzmienia ust. 1a i ust. 3 oraz dodanie ust. 1b i 4. Zmiany te mają na celu pełne zrównanie metod termicznego przekształcania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych oraz „metod alternatywnych”, co do wymagań w zakresie ochrony

środowiska, w tym w szczególności umożliwienie pełnej kontroli warunków prowadzenia tych procesów oraz ich skuteczności. Ust. 3 i 4 uszczegóławiają i rozszerzają dotychczasowe upoważnienie dla Ministra Zdrowia tak, aby wymagania w stosunku do wszystkich technologii przetwarzania odpadów medycznych i weterynaryjnych były na tyle szczegółowe, żeby można było w pełni monitorować przebieg procesu technologicznego oraz jego skuteczność, bowiem podstawową zasadą przy postępowaniu z tego rodzaju odpadami jest zasada przezorności. Rozbudowanie przedmiotowego upoważnienia jest niezbędne również ze względu na konieczność zapewnienia przestrzegania ustanowionego przepisami dyrektywy 1999/31/WE zakazu składowania odpadów o właściwościach zakaźnych. Obecnie obowiązujący stan prawny, a w szczególności wymagania dla prowadzenia procesu dezynfekcji odpadów o charakterze zakaźnym takich możliwości nie dają.

W art. 43 ustawy o odpadach dotyczących postępowania z komunalnymi osadami ściekowymi zaproponowano dodanie ust. 1b i 4a, które mają na celu uszczegółowienie obowiązków posiadaczy odpadów.

Ponadto w art. 43 zaproponowano modyfikację ust. 6 pkt 2 i 8 w celu zapewnienia spójności z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.). Obecne brzmienie pkt 8 obejmuje wyłącznie ujęcia wody z wód podziemnych. Natomiast proponowane w ustawie nowe brzmienie pkt 8 uwzględnia również konieczność ochrony obszarów ochronnych ujęć wody. Analiza obecnych uwarunkowań prawnych wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE oraz przepisów ustawy – Prawo wodne wskazuje na to, że w chwili obecnej nie zostały jeszcze wyznaczone obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych. Obszary takie będą ustanawiane w drodze aktu prawa miejscowego przez dyrektorów regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Wobec powyższego szczególnie w sferze zabezpieczenia potrzeb ludności, uzasadnione jest pozostawienie ogólnego zakazu stosowania komunalnych osadów ściekowych w ustawie o odpadach na tych obszarach.

W art. 45 ustawy o odpadach (art. 1 pkt 31 projektu ustawy) dokonano uszczegółowienia obowiązków zarządzającego spalarnią lub współspalarnią odpadów przez bezpośrednie odniesienie do konieczności przestrzegania wymagań w zakresie termicznego przekształcania odpadów, które oprócz ustawy o odpadach wynikają również z przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki

z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów (Dz. U. Nr 37, poz. 339, z późn. zm.).

Uchylenie w art. 49a w ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach wynika z wprowadzenia do projektu w art. 2 w ust. 2 nowego pkt 6a.

Propozycje zmian zawarte w art. 1 pkt 35 i 37 projektu (art. 54, 54b – 54d ustawy o odpadach) obejmują procedurę określającą możliwość zamknięcia z urzędu w określonych przypadkach składowiska odpadów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami decyzję o zamknięciu składowiska odpadów można wydać na wniosek podmiotu zarządzającego składowiskiem. Zmiana ma na celu oddanie w ręce właściwego organu do spraw środowiska instrumentu prawnego dyscyplinującego zarządzających składowiskami, którzy zgodnie z przepisami prawa powinni jeszcze z końcem 2005 r. wystąpić z wnioskami o ich zamknięcie, a dotychczas tego nie zrobili. Wymienione wyżej zmiany umożliwią także realizację wspomnianego na wstępie zadania nałożonego na Ministra Środowiska „Krajowym planem gospodarki odpadami 2010”.

W art. 53 ustawy o odpadach (art. 1 pkt 34 projektu ustawy) rozszerzono zawartość wniosku o wydanie decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska oraz zawartość samej decyzji przez wprowadzenie obowiązku sporządzania planu awaryjnego w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych. Konieczność zmiany wynika z zapewnienia spójności z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (załącznik III pkt 4 b w związku z art. 9 pkt c dyrektywy).

Wypełnieniem zadań nałożonych Kpgo 2010 są także zaproponowane zmiany w art. 55 w ust. 1 dotyczącym zakazów składowania (art. 1 pkt 38 projektu ustawy).

Ponadto dodano art. 57a wskazujący na rodzaje odpadów, które mogą być składowane na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Przyczyną zmiany jest konieczność uzyskania pełnej spójności przepisów dotyczących składowania odpadów z przepisami dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów.

W projekcie ustawy zaproponowano również zmiany w przepisach karnych. Mają one na celu ułatwienie egzekwowania realizacji przepisów ustawy dotyczących:

zasady bliskości zawartej w art. 9, przedkładania właściwemu organowi informacji niezbędnych do zamknięcia składowiska z urzędu, a także innych obowiązków nałożonych na posiadaczy odpadów (art. 1 pkt 42 – 48). W projekcie ustawy zrezygnowano z przepisów karnych związanych ze składowaniem odpadów. Ma to ścisły związek z istniejącymi w ustawie – Prawo ochrony środowiska opłatami za korzystanie ze środowiska, które są sankcjami również ściśle związanymi z nieprawidłowym składowaniem odpadów, przy czym w art. 293 tej ustawy zastrzeżono kary za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym (art. 2 pkt 3 projektu ustawy). W związku z powyższym w ustawie o odpadach w niektórych przypadkach w miejsce kar grzywny zaproponowano administracyjne kary pieniężne.

Doprecyzowano również art. 236b ustawy – Prawo ochrony środowiska, w związku z istnieniem różnych interpretacji obowiązków wynikających z przekazywaniem informacji do krajowego rejestru uwalniania i transferu zanieczyszczeń.

Proponowana zmiana art. 290 pozwoli na określenie stawek opłat w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie stawek opłat za korzystanie ze środowiska na kilka kolejnych lat, co pozwoli przedsiębiorcom planowanie działań inwentaryzacyjnych, szczególnie w zakresie gospodarki odpadami.

Dokonano również zmian w art. 401 tej ustawy w związku ze zmianami przepisów karnych w ustawie o odpadach oraz zapewnieniem pełnej spójności z przepisami ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Zmiany art. 401 ust. 12a, uwzględniające zmiany dokonane w ustawie o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, polegają na uzupełnieniu odniesienia do przepisów art. 64 ust 3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dotyczącym opłat produktowych za niewypełnienie obowiązku osiągnięcia poziomu zbierania zużytego sprzętu. Uzupełniono również odniesienie do kar pieniężnych, które zostały w ww. ustawie znacząco rozszerzone. Ze względu również na fakt, że ustawa z dnia 21 października 2008 r. o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 223, poz. 1464) wprowadziła możliwość przekazywania przez wprowadzających sprzęt do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej środków pieniężnych na publiczne kampanie edukacyjne, należało wprowadzić przepis

kwalifikujący te środki jako przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Projekt ustawy wprowadza zmiany w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zakresie organów uprawnionych do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W tym celu umieszczono w katalogu organów uprawnionych lub obowiązanych do kontroli spełnienia obowiązku tego ubezpieczenia Inspekcję Ochrony Środowiska, co umożliwi Inspekcji kontrolę prawidłowości prowadzenia stacji demontażu, jak i wykrywania przypadków nielegalnego demontażu pojazdów. Z obecnie przeprowadzonych kontroli nielegalnych stacji demontażu wynika, że wielu ich właścicieli kupuje stare i uszkodzone pojazdy (niekiedy w ilości kilkudziesięciu sztuk), rejestrują je, a następnie dokonują ich rozbiórki na części, bez ich wyrejestrowania (co jest możliwe tylko przy oddaniu pojazdu do legalnej stacji demontażu). Z reguły takie pojazdy nie są zgodnie z prawem ubezpieczane. Z tego względu wprowadzenie tego dodatkowego instrumentu umożliwi Inspekcji, jako jedynemu organowi, który styka się podczas swoich działań z taką dużą liczbą pojazdów, eliminowanie tego procederu, przez informowanie Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o przypadkach braku ubezpieczenia OC dla pojazdów znajdujących się w nielegalnych stacjach demontażu, a w konsekwencji przyniesie wpływy do budżetu państwa z tego tytułu (art. 3 projektu ustawy).

W przepisach ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji została dokonana zmiana dotycząca zawężenia procesów odzysku, zawartych w załączniku nr 5 do ustawy o odpadach, które można zaliczać do osiągniętych poziomów odzysku lub recyklingu. Ma to na celu uzyskanie zgodności przepisów obu ustaw (art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji).

Aby zwiększyć skuteczność kontroli prowadzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, zaproponowano dodanie art. 3a zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania rozporządzenia dotyczącego wymagań dla pojazdów zapewniających ochronę środowiska lub zdrowia ludzi (art. 4 pkt 1 projektu ustawy).

Wprowadzono wymóg stanowiący o konieczności osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu dla pojazdów wycofanych z eksploatacji niezależnie od daty ich produkcji (jednakowe poziomy odzysku i recyklingu dla pojazdów wyprodukowanych przed 1 stycznia 1980 r. i po tej dacie). (uchylenie ust. 2 w art. 28 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji). Ułatwi to realizację zadań przedsiębiorców w zakresie sprawozdawczości, gdyż do stacji demontażu trafiają wyjątkowo pojazdy ponad 27-letnie, a ustanowienie poziomów dla 2 okresów powoduje konieczność prowadzenia dla nich odrębnej ewidencji.

Proponuje się również rezygnację z zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling wystawianych dla przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu. Rozliczenie osiągniętego przez stacje demontażu poziomu odzysku i recyklingu następować będzie na podstawie ewidencji odpadów (w tym stworzenia karty ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji i kart przekazania odpadu, na których przedsiębiorcy prowadzący stacje demontażu będą wskazywać przekazanie danych rodzajów odpadów do zagospodarowania w określonych procesach). Wprowadzono dla prowadzących stacje demontażu możliwość zaliczania do uzyskanych w danym roku poziomów odzysku i recyklingu masy odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji poddanych odzyskowi i recyklingowi do końca stycznia następnego roku, w przypadku gdy odpady te pochodzą z pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjętych w danej stacji demontażu w okresie od stycznia do grudnia danego roku.

Wobec powyższego sprawozdania składane będą przez przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu do marszałków województw i Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie do 15 marca następnego roku. (art. 28 i uchylenie art. 29 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji).

Dla zapewnienia spójności organów wydających decyzje w zakresie gospodarki odpadami zaproponowano przeniesienie kompetencji w tym zakresie od wojewody odpowiednio do marszałka województwa i regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Propozycja uchylenia art. 50 i wprowadzenia art. 53a ma na celu zaostrenie sankcji wobec podmiotów prowadzących nielegalny demontaż pojazdów w celu wyeliminowania działalności „szarej strefy” w recyklingu pojazdów wycofanych

z eksploatacji. Przyjęcie tej propozycji wymagało wprowadzenia odpowiednich zmian w przepisach ustawy – Prawo ochrony środowiska w rozdziale dotyczącym funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

W celu zapewnienia spójności z przepisami Unii Europejskiej zaproponowano zmiany art. 62 dotyczącego części zamiennych.

W projekcie ustawy zaproponowano również zmiany w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859) - art. 5 projektu ustawy. W przypadku stwierdzenia odpadów przywiezionych do Polski nielegalnie istnieje konieczność określenia sposobu postępowania z przywiezionymi odpadami, w celu ograniczenia możliwości ich negatywnego oddziaływania na środowisko oraz uniknięcia ewentualnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi i zwierząt. Proponowane postanowienie umożliwi określenie racjonalnego sposobu gospodarowania odpadami do czasu ostatecznego zakończenia prowadzonego postępowania (art. 27 i art. 29 projektu ustawy). Sankcje karne w postaci decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej umożliwi egzekucję określonego w postanowieniu sposobu postępowania z odpadami sprowadzonymi nielegalnie do Polski (art. 32 projektu ustawy).

W ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych wprowadzone zostały zmiany mające na celu wskazanie regionalnego dyrektora ochrony środowiska jako organu właściwego do wydawania decyzji administracyjnych na terenach zamkniętych.

Natomiast w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z proponowaną w nowelizacji ustawy o odpadach procedurą zamykania składowisk z urzędu, regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska zostały nadane uprawnienia do zlecania ekspertyz z zakresu gospodarki odpadami.

Zaproponowano również przepisy przejściowe, w szczególności dotyczące wygaśnięcia decyzji zatwierdzających instrukcję eksploatacji składowiska oraz innych decyzji związanych z eksploatacją składowiska. Związane jest to z koniecznością dostosowania ich do planowanej zmiany w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji,

budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz. U. Nr 61, poz. 549 oraz z 2009 r. Nr 39, poz. 320). Do przepisu przewidującego wygaśnięcie tych decyzji dodano również przepis zobowiązujący zarządzających składowiskami do uzyskania w odpowiednim terminie nowych decyzji, zgodnych ze znowelizowanymi przepisami tego rozporządzenia Ministra Środowiska. Ustalona w przepisie data 31 grudnia 2009 r. została skorelowana z datą zawartą w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 oraz z 2006 r. Nr 133, poz. 935). Data ta jest granicznym terminem dostosowania się składowisk odpadów do wszystkich wymaganych przepisami prawa wymagań ochrony środowiska.

W przepisach przejściowych wprowadzono również obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń dla składowisk odpadów, które dotychczas takiego zabezpieczenia nie posiadają. Jest to szczególnie istotne, zwłaszcza, że przepis ten obejmuje starsze składowiska, które potencjalnie stanowią duże zagrożenie dla środowiska. Wprowadzony termin (30 dni od dnia ogłoszenia ustawy) wynika z konieczności przeprowadzenia późniejszych, niezbędnych czynności administracyjnych mających na celu zamknięcie składowisku odpadów, które nie będą spełniały wszystkich wymogów ustanowionych przepisami prawa.

Ponadto w związku z propozycją wprowadzenia zakazu zbierania określonych rodzajów odpadów (w szczególności pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, komunalnych osadów ściekowych, odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych) w przepisach przejściowych określono termin, w którym dotychczasowe decyzje administracyjne dotyczące zbierania tych odpadów wygasną w całości lub w części.

Ustawa powinna wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, przy czym wprowadzono trzy wyjątki dotyczące: zakazu składowania odpadów palnych selektywnie zebranych oraz ulegających biodegradacji selektywnie zebranych oraz zlikwidowania dokumentów potwierdzających odzysk i recykling odpadów pojazdów wycofanych z eksploatacji. Krótki termin wejścia w życie przepisów ustawy spowodowany jest koniecznością jak najszybszego wprowadzenia w życie zawartych w projekcie ustawy procedur związanych z zamykaniem składowisk odpadów z urzędu oraz ustanawianiem zabezpieczenia roszczeń dla składowisk, dla których to

zabezpieczenie nie zostało jeszcze ustanowione. Umożliwi to przyspieszenie procesu zamykania składowisk odpadów niespełniających wymogów UE i tym samym powinno przyczynić się do wywiązania się Polski z zobowiązań nałożonych Traktatem Akcesyjnym.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej. Ustawa nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej.

Jednocześnie, w związku z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169. poz. 414) Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie (zgłoszenie z dnia 23.11.2007 r.), Polska Izba Gospodarki Odpadami z siedzibą w Warszawie (zgłoszenie z dnia 08.02.2008 r.), Stowarzyszenie Papierników Polskich z siedzibą w Łodzi (zgłoszenie z dnia 18.06.2008 r.) oraz Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego z siedzibą w Warszawie (zgłoszenie z dnia 02.04.2009) zgłosiły swoje zainteresowanie pracami nad projektem niniejszej ustawy w następującym zakresie:

- 1) Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie:
 - a) propozycja wykreślenia ust. 1a w art. 42 ustawy o odpadach,
 - b) propozycja wykreślenia w art. 9 ust. 5 ustawy o odpadach;
- 2) Polska Izba Gospodarki Odpadami – propozycja likwidacji barier i wypracowania ułatwień w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi dla współpracy sektora publicznego z partnerem prywatnym;
- 3) Stowarzyszenie Papierników Polskich – propozycja wprowadzenia w przepisach ustawy o odpadach podtypów składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne;
- 4) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego – krytyczna opinia w zakresie ograniczenia sposobów wypełniania obowiązku zapewnienia sieci zbierania pojazdów.

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Ocena skutków regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy:

- 1) przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie gospodarowania odpadami, a w szczególności zarządzających składowiskami;
- 2) właściwych organów ochrony środowiska, odpowiadających za wydawanie decyzji na wytwarzanie i gospodarowanie odpadami oraz za planowanie gospodarki odpadami, a także organów prowadzących kontrole w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska;
- 3) funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt ustawy został przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, organów administracji, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

- 1) Wojewodowie;
- 2) Marszałkowie Województw;
- 3) Prezydenci Miast: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Gorzów Wielkopolski, Katowice, Kielce, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Toruń, Warszawa, Wrocław, Zielona Góra;
- 4) Główny Urząd Statystyczny;
- 5) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 6) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 7) NSZZ „Solidarność”;
- 8) OPZZ;
- 9) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- 10) Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
- 11) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 12) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 13) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 14) Centrum Prawa Ekologicznego ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław;
- 15) Polski Klub Ekologiczny, ul. Sławkowska 26A, 31-014 Kraków;
- 16) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami, ul. Grunwaldzka 1, 99-300 Kutno;
- 17) Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa;
- 18) Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice;
- 19) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa;
- 20) Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Złota 44/46, 00-120 Warszawa;
- 21) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami, Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00 - 024 Warszawa;
- 22) Instytut na Rzecz Ekorozwoju, ul. Nabelaka 15 lok. 1, 00-743 Warszawa;
- 23) Instytut Ochrony Środowiska, ul. Krucza 5/11d, 00-548 Warszawa;
- 24) Politechnika Warszawska, Instytut Systemów Inżynierii Środowiska, ul. Nowowiejska 20, 00-653 Warszawa;
- 25) Politechnika Wrocławska, Wyb. Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław;
- 26) Politechnika Poznańska, pl. M. Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań;
- 27) Politechnika Gdańska, ul. Narutowicza 11/12, 80-952 Gdańsk – Wrzeszcz;
- 28) Politechnika Krakowska, ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków;
- 29) Akademia Górniczo Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie, Al. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków.

Projekt został także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (<http://www.mos.gov.pl>) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przeprowadzone konsultacje społeczne wpłynęły na treść projektu ustawy. Uwagi zgłoszone do projektu dotyczyły najczęściej zasady bliskości zawartej w art. 9 ustawy o odpadach, zaproponowanej w projekcie procedury wstrzymywania działalności przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, zmian dotyczących planowania gospodarki odpadami, propozycji zmian obowiązków wytwórców odpadów, zmian regulacji dotyczących składowania odpadów oraz przepisów karnych.

W odniesieniu do art. 9, uwagi do ustawy o odpadach dotyczyły najczęściej ograniczenia „zasady bliskości” we wszystkich przepisach wyłącznie do procesów unieszkodliwiania. Postulowano również przywrócenie uchylonego w projekcie przepisu dotyczącego „zasady bliskości” dla zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych weterynaryjnych. Ponadto propozycje dotyczyły ograniczenia wspomnianej zasady do obszaru związku międzygminnego oraz ograniczenia możliwości zbierania odpadów pochodzących z „sektora publicznego” do obszaru województwa.

W wyniku konsultacji społecznych zrezygnowano z części zmian zaproponowanych w art. 9 ustawy o odpadach. Dotyczy to w szczególności rezygnacji z zawężenia „zasady bliskości” do procesów unieszkodliwiania odpadów oraz rezygnacji z uchylecia przepisu ograniczającego gospodarowanie zakaźnymi odpadami medycznymi i weterynaryjnymi.

Pozostawienie ust. 5 w art. 9 zapewni odpowiedni strumień odpadów dla planowanych w Polsce inwestycji związanych z wybudowaniem spalarni odpadów medycznych i weterynaryjnych. Jest to szczególnie istotne z uwagi na konieczność zapewnienia efektywności ekonomicznej dla tych inwestycji.

Natomiast rezygnacja z usunięcia w art. 9 odniesienia do procesów odzysku związana jest koniecznością pozostawienia zawężonej „zasady bliskości” dla niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych zarówno w odniesieniu do procesów odzysku, jak i unieszkodliwiania. Pozostawienie, odniesienia w art. 9 również do procesów odzysku, zapewni spójność i integralność przepisów ustawy, nie naruszając jednocześnie przepisów dyrektywy 2006/12/WE – tak jak to ma miejsce w obecnie obowiązującym stanie prawnym.

Nieprzyjęcie uwag postulujących ograniczenie zbierania niektórych grup odpadów do obszaru województwa oraz ograniczenie możliwości odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów do granic obszaru związku międzygminnego, wynikało z powołania do życia w projekcie ustawy związków międzygminnych, których zadaniem jest w szczególności przejęcie przez nie zadań związanych z organizacją systemu gospodarowania odpadami pochodzącymi z sektora komunalnego na danym obszarze. Dodatkowo ograniczenia zbierania określonych grup odpadów dodatkowo zostały wzmocnione wprowadzeniem zakazu zbierania wymienionych w art. 13a sześciu grup odpadów, których zbieranie jest nieuzasadnione ze środowiskowego punktu widzenia. Odpady te powinny być

transportowane bezpośrednio do instalacji lub miejsc, w których będzie dokonywanych ich odzysk lub unieszkodliwianie

W przypadku zaproponowanego w projekcie z dnia 17 października 2007 r. ujednolicenia procedury wstrzymywania działalności, na skutek wniesionych uwag odstąpiono od zwiększania kompetencji wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska oraz ograniczania kompetencji organów ochrony środowiska.

Znaczna część zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych uwag dotyczyła nadania nowego kształtu systemowi planowania gospodarki odpadami w Polsce. Były to uwagi zarówno popierające, jak i negujące przyjęte w projekcie rozwiązania.

Wszelkie uwagi dotyczące przepisów regulujących kwestie planowania gospodarki odpadami, zmian w ustawie – Prawo ochrony środowiska część w zakresie wprowadzenia „Subfunduszu gospodarki odpadami” stały się bezprzedmiotowe z powodu wycofania tych przepisów z projektu ustawy.

W wyniku konsultacji społecznych zrezygnowano również z likwidacji obowiązku składania informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania nimi oraz likwidacji decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi. Natomiast nie zrezygnowano z propozycji ułatwień dla wytwórców odpadów, którzy prowadzą działalność usługową – przez wprowadzenie nowej decyzji – zatwierdzającej program gospodarki odpadami.

W wyniku uwag zmodyfikowano również brzmienie przepisów dotyczących składowania odpadów. Zmiany te mają na celu doprecyzowanie przepisów projektu, zwłaszcza związanych z procedurą zamykania składowisk z urzędu.

W odniesieniu do zaproponowanego nowego brzmienia niektórych przepisów karnych uwagi dotyczyły wysokości ustanowionych administracyjnych kar pieniężnych oraz zasadności wprowadzania takiego instrumentu prawnego. Większość uwag nie została przyjęta z uwagi na brak w obowiązujących przepisach silnego narzędzia mobilizującego podmioty działające w zakresie gospodarki odpadami do przestrzegania przepisów ustawy o odpadach. W wyniku uwag uszczegółowiono jedynie zakres kryteriów, którymi powinien kierować się organ wymierzający wysokość kary.

Rozszerzenie zakresu nowelizacji ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji spowodowało przeniesienie obowiązków dotyczących rocznego sprawozdania o pojazdach wycofanych z eksploatacji z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

Ponadto, w ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji zaproponowano zawężenie obowiązku tworzenia sieci zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji do profesjonalnych producentów, importerów i dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia pojazdów. W wyniku konsultacji społecznych przyjęto uwagi dotyczące zawężenia działań, które zaliczane są do procesów odzysku lub recyklingu. Dodatkowo zrezygnowano w przepisach ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji z funkcjonowania zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling, poziom odzysku i recyklingu obliczony będzie na podstawie prowadzonej przez przedsiębiorcę ewidencji odpadów. W związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji w administracji terenowej przeniesiono obowiązek wydawania decyzji dotyczących gospodarki odpadami dla stacji demontażu do marszałka województwa.

W okresie, w którym trwały uzgodnienia międzyresortowe, Minister Rozwoju Regionalnego, Minister Infrastruktury i Minister Środowiska podjęli decyzję, o tym że zagadnienia dotyczące planowania gospodarki odpadami i gospodarki odpadami komunalnymi zostaną wyłączone z projektu ustawy i będą uwzględnione w projekcie ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Z ustaleń Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz Ministerstwa Infrastruktury wynika, że projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zgłoszony do Programu Prac Legislacyjnych Rady Ministrów na II połowę 2008 r. zostanie przygotowany po przyjęciu przez Radę Ministrów dokumentu rządowego „Założenia nowego systemu gospodarki odpadami komunalnymi”. Natomiast na podstawie tych założeń, po zakończeniu konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych zostaną podjęte decyzje odnośnie aktów prawnych, które należy znowelizować oraz zostanie wyznaczony organ odpowiedzialny za przeprowadzenie ww. prac legislacyjnych. Projekt ten będzie obejmował w szczególności nowelizację przepisów ustawy o odpadach w zakresie dotyczącym planowania gospodarki odpadami i gospodarowania odpadami komunalnymi (art. 14, 15, 16a i 16b), które zostały wyłączone z niniejszej nowelizacji ustawy o odpadach.

Jednocześnie, w związku z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169. poz. 414) Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie, Polska Izba

Gospodarki Odpadami z siedzibą w Warszawie oraz Stowarzyszenie Papierników Polskich z siedzibą w Łodzi, zgłosiły swoje zainteresowanie pracami nad projektem niniejszej ustawy.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

1) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Dodatni wpływ na sektor finansów publicznych może nastąpić w wyniku wpływów z tytułu zaostżenia kar za działania niezgodne z przepisami ustawy o odpadach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Nie można jednak ocenić wysokości wpływów z wprowadzenia kar pieniężnych, gdyż stosowanie tych kar uzależnione jest od przestrzegania przepisów ustawy o odpadach przez przedsiębiorców. Ustalone w projekcie ustawy kary pieniężne będą miały charakter prewencyjny, skłaniający raczej do realizacji obowiązków ustawowych i tym samym unikania przez podmioty płacenia wspomnianych kar. Warto przy tym nadmienić, że administracyjne kary pieniężne będą nowym instrumentem, w nowelizowanych ustawach, którego skuteczność zarówno w odniesieniu od egzekucji tych kar, jak i w zakresie mobilizacji podmiotów do przestrzegania przepisów, w pełni będzie można ocenić dopiero po wejściu w życie omawianych przepisów.

Ponadto, w kwestii ewentualnych kosztów ponoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego w związku z wprowadzoną w projekcie procedurą zamykania składowisk z urzędu warto zwrócić uwagę, że nadzór taki istnieje już obecnie na mocy obowiązujących przepisów. Organy ochrony środowiska sprawują nadzór nad wykonaniem przez podmioty obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych wydanych przez te organy. Obecnie próby zamknięcia składowisk przy braku współpracy zarządzającego składowiskiem powodują przeciąganie się tego procesu – *de facto* generowanie obciążeń. Ustalenie wyraźnych przesłanek do zamknięcia składowiska oraz wskazanie procedury zamknięcia składowiska powinno przyczynić się do zmniejszenia tych obciążeń. Stąd nie powinny wystąpić dodatkowe skutki finansowe z wprowadzenia tych przepisów.

2) rynek pracy

Zaproponowane w projekcie zmiany będą miały pozytywny wpływ na rynek pracy. Wprowadzone ustawą przepisy zmieniające ustawę o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji mają na celu skierowanie większego strumienia wyeksploatowanych pojazdów do stacji demontażu, co może przyczynić się do zwiększenia zatrudnienia w tej branży gospodarki odpadami.

3) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Skutki regulacji wynikające z projektu ustawy będą dotyczyły przede wszystkim zarządzających składowiskami, którzy zobowiązani zostaną do wystąpienia z wnioskami o nowe decyzje zatwierdzające instrukcje eksploatacji składowiska oraz w celu dostosowania do nowych przepisów, o zmianę zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

Wprowadzenie nowego rodzaju decyzji administracyjnej – decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami powinno wpłynąć pozytywnie na działalność podmiotów świadczących usługi w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw. Wspomniane rozwiązanie polegające na wprowadzeniu możliwości uzyskania jednej decyzji administracyjnej w zakresie wytwarzania odpadów, która może być ważna na terenie całego kraju, zmniejszy w sposób istotny ilość czynności administracyjnych związanych z prowadzeniem ww. działalności. Omawiana regulacja, stanowi więc duże ułatwienie dla wielu podmiotów gospodarczych, prowadzących działalność taką jak np. usuwanie azbestu z budynków lub oczyszczanie zbiorników zanieczyszczonych substancjami niebezpiecznymi.

Wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw może nastąpić w wyniku zaostżenia kar za działania niezgodne z przepisami ustawy o odpadach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Nie można jednak ocenić wysokości ewentualnych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców, gdyż stosowanie tych kar uzależnione jest od przestrzegania przepisów ustawy o odpadach przez przedsiębiorców. Ustalone w projekcie ustawy kary pieniężne będą miały charakter prewencyjny, skłaniający raczej do realizacji obowiązków ustawowych i tym samym unikania prowadzenia działań usankcjonowanych wysokimi karami.

Ze względu na fakt, że niniejszy projekt nie wprowadza nowych obowiązków sprawozdawczych dla przedsiębiorców, również z tego tytułu nie przewiduje się dodatkowych obciążeń finansowych związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorstw.

4) sytuację i rozwój regionalny

brak wpływu

5) ochronę środowiska

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami. Stworzenie możliwości zamykania niektórych składowisk z urzędu powinno przyczynić do ograniczenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko. Jednocześnie umożliwi to rozpoczęcie procesów rekultywacji tych obiektów, które nie spełniają wymogów prawa lub nie realizują obowiązków nałożonych decyzjami administracyjnymi. Zmiana przepisów karnych ma na celu poprawę przestrzegania przepisów ustawy, a także poprawę jakości prowadzonej przez posiadaczy odpadów ewidencji odpadów. Dobra jakość prowadzonej ewidencji jest niezbędna do tworzenia funkcjonalnej statystyki danych dotyczących odpadów zarówno na poziomie województw, jak i poziomie centralnym.

Zaproponowane w projekcie ujednoczenie procedury wstrzymywania działalności z zakresu gospodarki odpadami, miało na celu ułatwienie Inspekcji Ochrony Środowiska realizacji nałożonych na nią działań polegających na kontroli przestrzegania przepisów ochrony środowiska.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia dla budżetu państwa.